

[Wilhelm.]

på nogle af de andre ting, som opfylder helt andre kriterier, og som VS står for, og så den anden dag, dagen efter og dagen før, stemme for ting, som et socialistisk parti ikke burde kunne røre ved.

Den forvirring, man dér spreder, den tilsløring af, hvad der er kapitaltilskud, og hvad der er beskæftigelsespolitik, hvad der er i arbejderklassens interesse, og hvad der er det stik modsatte, er selvfølgelig medvirkende til, at forståelsen af, at der findes andre muligheder, har enormt vanskeligt ved at slå igennem.

Når SF driver sin duknakkethed over for denne regering så langt, at man nu også går ind for krybende devalueringer, er det selvfølgelig kun yderligere vanskeligt at vise, hvor skellet egentlig går mellem en borgerligt socialdemokratisk krisepolitik og så socialistiske kriseforslag, som ikke vil påstå at kunne løse krisen, men som ville være en for arbejderklassen mere gunstig og mere selvforsvarende og måske endda mere offensiv krisepolitik.

Hr. Auken påstod i sin ordførertale, at venstrefløjens har givet op, at den simpelt hen ikke har noget at stille op over for krisen. Jeg mener, der er tale om en direkte uhæderlig argumentation. Jeg synes, det er i orden, hvis socialdemokratiet siger: vi vil ikke være med til at sikre 40.000 boliger om året. Men det er ikke hæderligt at lade, som om vi andre ikke har både foreslået det, stemt for det og anvist, hvordan det kunne gøres.

Jeg synes, det er i orden, hvis socialdemokratiet siger: vi vil ikke være med til den byfornyelsespolitik, som bl. a. Kommunernes Landsforenings delegeretmøde, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og andre har slået til lyd for at man skulle tage krisen som udgangspunkt for, men det er ikke hæderligt at lade som om der ikke er andre, der har lagt det på bordet og har sagt, at de er villige til at betale det, det koster, og som har konkretiseret den slags forslag.

Jeg synes, det er i orden, hvis den socialdemokratiske ordfører siger: vi vil ikke være med til at fremskynde regeringens energiplan undtagen på det ene lille bitte område, der hedder kraftvarmen, men det er ikke hæderligt at komme og sige, at det er der heller ikke andre der vil, at lade som om der ikke findes veludarbejdede forslag, som man aldrig har kunnet sætte en saglig finger på på hele dette område.

Jeg synes, det er i orden, hvis den socialdemokratiske ordfører havde sagt: vi vil ikke være med til at genansætte de vanvittigt fyrede folk på daginstitutionerne, og vi vil ikke være med til at udbygge den offentlige personalepolitik på alle de andre områder, på sundhedsvæsenet, på folkeskolen, børnehaveklasser osv., men det er ikke hæderligt at foregøgle folk, at der heller ikke er andre, der har foreslået den slags ting, som har sagt, at de er villige til at betale, hvad det koster, som har lagt det frem konkret, har sagt, hvad det ville betyde både for statsfinanserne, for betalingsbalancen, for beskæftigelsen osv.

Op sådan kunne vi blive ved med forslag. Der ligger her fra VS' side en beskæftigelses- og betalingsbalanceplan, som ingen fra regeringen eller socialdemokratiet har vovet at forsøge at argumentere imod sagligt, som indeholder en beskæftigelseseffekt begyndende på 100.000 job på årsbasis og stigende til 120.000 på årsbasis, og som er en forbedring både af de offentlige finanser og af underskuddet på betalingsbalancen. Derfor er det ikke hæderligt at komme og sige, ikke at det vil man ikke være med til, for det er det, der er sagen, men at lade som om sådanne ting slet ikke eksisterer.

Vi gør os ingen forestillinger om, at planer af denne art bare vil blive vedtaget herinde. Vi mener, at det burde være i hvert partis interesse, som kalder sig et arbejderparti, at prøve at rejse de krav i arbejderklassen, således at de simpelt hen til trods for dette folketing og dets rolle bliver trumfet igennem i så vidt udstrækning, som det nu lod sig gøre, hvis man overhovedet var med på at mobilisere på den slags ting. Man gør det stik modsatte. Man lader, som om de ikke eksisterer. Man hævder, at de partier, der kritiserer socialdemokratiets borgerlige krisepolitik, simpelt hen ikke har andet at stille op over for det. Det er altså simpelt hen urigtigt.

Det er den samme trafik, man gør sig skyldig i, når man som før nævnt i Aktuelt's leder i torsdags skriver, at det er uforståeligt, at der ikke er et flertal i folketinget, der forlanger beskatning af kapitalgevinster på jord og fast ejendom, men, fortsætter lederen så, og jeg citerer:

»... men der var ikke et flertal, og det bliver alle nødt til at acceptere.«

Vi ved godt, og det har vi vidst længe, at